

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιδευθυντής ΧΡ. Α. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΕΥΑΡΧΙΑΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΙΣΡΑΕΛΙΤΑΙ ΝΕΑΣ-ΥΟΡΚΗΣ ΣΥΝΕΩΡΤΑΣΑΝ
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΕΟΡΤΗΝ

Τὸ πρῶτον πλῆγμα κατὰ
τῆς πολέως τῶν Ἰωαννινῶν
ἐβύθη δια τῆς ἀποκοπῆς ὁ
λοκληροῦς τῆς Θεσσαλίας
καὶ τῆς Ἀλπειρωτικῆς ἡμε-
ρος Ἁραγῆς καὶ Ἰουλιου-
κῶν, καὶ τῆς προσαρτισμοῦ
αὐτῶν εἰς τὸ Ἑλληνικόν
Ἰσρατος, τότε πολὺ ἑλλη-
νες, ἰδίᾳ Ἰωαννινῆαι, ἐμει-
οῦνται καὶ θυρορακιῶται, καὶ
πολὺ ἑβραῖοι μετεναστεύ-
σαν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ
εἰς τὴν Ἄρταν, τὸ δε δευτε-
ρον πλῆγμα ἐβύθη εἰς τὰ Ἰ-
ωάννινα μετὰ τὴν ἀπελευθε-
ρωσιν αὐτῶν τῷ 1844, ὅτε
ἀποκοπῇ ἡ Ἡιορθεὶς Ἀρτα-
ρος κατ' ἀπαιτήσιν τῆς Ἰ-
ταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας, ἔ-
νε αὐξήσῃ τὴν νεοκρητικὴν
Ἀλβανίαν, καὶ ἐξηλωσῇ ἐξ
αὐτοῦ, τὰ Ἰωαννίνα ἐμπορι-
κῶς, ἀλλὰ καὶ ὁλοκληρὸν

κα τὴν Ἑλλάδα στρατιωτικῶς, κριτικῶς καὶ εὐαφιλῶς. Μετὰ τὴν ἀπελευθερωσιν τῶν Ἰωαννίνων ἡ τῶς αὐτῆς πρωτεύουσα τῆς ἡπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας περιουρίσθη εἰς τὸ ὁμώνυμον Νομόν, καὶ ἀπώλεσε διὰ παντός τὴν ἐμπορικὴν τῆς ευημερίαν. καὶ ὑπεδιβάσθη εἰς ἐμπορικὴν πόλιν τρίτης καὶ τεταρτῆς τάξεως, καὶ ἔκτοτε φησὶ καὶ. Διότι τὰ Ἰωαννίνα εἶχον τὴν ἀρχαίαν ναυζευχτοὺν εἰς τὸ ἔρμα τοῦ Βενιζέλου, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ 1914 βασικωνυόμενοι βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Βενιζέλου, ἡ τῶν αντιπροσώπων αὐτοῦ, εἴτε δὲν εὐδὲ φέρουσι διὰ τὸν Νομόν, ὅς τις τοὺς ἐπέμα, εἴτε δὲν ἡ δυνάμει να πράξουν τοιοῦτον αὐτὸν ὡς ἐπιτυχάνουσι βουλευταὶ χάριν τοῦ Βενιζέλου των, καὶ οὐχὶ χάριν τῆς ἀξίας των. Τελευταίως μοις, εἰς καίμονος βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων ὁ κ. Δημήτριος Νότης Μπότσαρης, ἀνθρωπος ἀξίας καὶ ὑπὸ εὐλαβίᾳ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς ἡπείρου κινούμενος ἠθέλησε νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ Νομοῦ, ὅστις εἶδωκεν εἰς τὸν Βενιζέλον ὡς βουλευτῆς καὶ ἐξερουσιαστής καὶ οὐ λὲν Ἀλῆκον, διὸ αὐτοῦ δὲ καὶ ἐκινῇ εἰς τὴν μῆνιν τῶν λοιπῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν ἀναλαβόντων τὴν ἐξόντωσιν αὐτοῦ.

Κοντά εἰς ὅλας αὐτάς τὰς ἀ-
τυχίας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων,
αἱ ὁποῖαι ἐκτελοῦν ἐπὶ τῆς πό-
λεως Ἰωαννίνων, ἐπανεστάτη-
σε κατ' αὐτῆς καὶ ἡ ἐπαρχία
Φιλιατῶν, ἡ Θεσπρωτίας, ὅπως
ἐκπνομασθῇ τελευταίως, ζητή-
σασα τὴν δημιουργίαν τοῦ
Νομοῦ, τὸ ὅποῖον ἐπεσῆμαι θυ-
στυχῶς καὶ ἡ Λαϊκὴ Κυβέρνησις,
ὥσπασα πίστιν εἰς μωροὺς ἢ ἀμα-
θεῖς Λαϊκοὺς, καὶ μετὰ τὴν κα-
ταπολέμησιν αὐτοῦ παρ' ἡμῶν,
ὡς ἀσυμφόρου εἰς τὰ Ἑλλερῶτι
κα συμφέροντα, οἱ κάτοικοι τῶν
Φιλιατῶν ἤγειρον τὴν σημαίαν
τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς πό-
λεως Ἰωαννίνων, καὶ προέβη-
σαν εἰς συλλαλητήρια καὶ ψηφί-
σματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν,
ζητοῦντες τὴν δικαστικὴν ἀπό-
σπασιν τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν δι-
καστικῶς ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα καὶ

— Εἰς τὴν προχθυσθινὴν πάνδημον καὶ ὠ-
ραΐαν τελευτήν, ἐν τῷ ἑλληνικῷ Καθεδρι-
κῷ Ναῷ, ἐπὶ τῇ περὶ τῆς ἑλληνικῆς
Παλιγγενεσίας, παρέστησαν ἀντιπροσω-
πεῖαι καὶ τῶν κυριωτέρων Ἑλληνικῶν
Ἰσχυρητικῶν Ὁργανώσεων τῆς πόλεως
μας, αἰτίνας μετ' ἐνθουσιασμοῦ μετέδω-
ξεν χαρὰς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ διεγρά-
ψαν τὴν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ ἰδεώδη ἀφο-
σώσιν τῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σω-
ματικῶν τούτων, εὐχαίρετος καὶ πατριω-
τικῶς ἔμπορος, κ. Βενιαμὶν Δευί, ὠμίλη-
σε θαυμασίως ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων
Ἰσραηλιτῶν, μετὰ τὴν τελετὴν, ὡς κατωθι:

Κολληθεῖη ἡ γλῶσσά μου τῷ λόγῳ·

τὴν προσάρτησιν αὐτῇ· εἰς τὴν
 Κέρκυραν, ἵνα οὕτως γυνώσκῃ τε
 εἰς ἡμεῖς ἡ λαγομένη Πρωτεύουσα
 τῆς Ἠπείρου, καὶ ἐπὶ αὐτῇ φυσί-
 κως ἡ ἀπόσπασις καὶ διοικητι-
 κὴ τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν, ἡ ὁ-
 ποία φθάνει μέχρι τῶν προθύρων
 τῶν Ἰωαννίνων, μέχρι τοῦ χω-
 λίου Κούστη, τὸ ὅποιον ἀπέχει
 ἑξ ὥρας ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἐπτά
 κ Φιλιατῶν. Διότι, ὅταν ἐπιτρα-
 ῖ ἡ ἀπόσπασις δικαστικῶς τῶν
 Φιλιατῶν εἰς τὴν Κέρκυραν, τὴν
 ποίαν εὐνοοῦν οἱ ἰσχυροὶ πο-
 λιτικοὶ τῆς Κερκύρας, εὐκολώ-
 ερον θὰ ἐπιτευχῇ καὶ ὁ ἐπι-
 κωκόμενος σχηματισμὸς τοῦ
 ὁμοῦ-θεσπρωτίας. τὸ ὅποιον
 γινώσκουσιν ὅλοι οἱ διανοοῦμε-
 οὶ τῶν Ἰωαννίνων δις ν' ἀπο-
 σέσωμεν πέρυσι, πρῶτον ἐπὶ
 Κομμουνδούρου καὶ δευτέρον ἐπὶ
 Κομμουνδούρου πάλιν, ἀλλὰ
 σωτοστατοῦντος τοῦ ταρὰ τῷ
 πρωτοπουργῷ Ὑπουργοῦ τοῦ Κο-
 σαφιά. εἶναι ἐγκλημα κατὰ
 τὴν Μητρώς Ἠπείρου τὸ διαπρα-
 γμα εὑρεῖται ὑπὸ τῶν κατοίκων τῶν
 Φιλιατῶν. δεδομένου ὅτι ἡ Λαί-
 κη Κυβέρνησις, ἐν τῇ στοργῇ
 πρὸς τὴν Ἠπειρὸν θ' ἀποπε-
 τώσῃ, διὰ τῆς διατάξεως κί-
 νήσεως, τὴν ὁδὸν Ἰωαννίνων-
 Γουμανίτης μὲ διακλάδωσιν
 εἰς Μενίνας εἰς Φιλιάτας. εἶναι
 ὅτι αὐτὸ προδοσία, διότι μὲν
 ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Ἰ-
 ννίνων—Γουμανίτης—Φι-
 ατῶν, συντομεύεται ἡ ὁδὸς
 αννίνων—Φιλιατῶν εἰς τρεῖς
 καὶ εἰς ἑκατὸν περὶ τοὺς ἑκα-
 τὸν ἀπὸ τὴν μετὰ
 σιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας μόνον
 Φιλιατῶν εἰς Κέρκυραν θαλασ-
 ῶς ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατόν
 εἶναι πάντοτε πρόχειρος, ὅ-
 θὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν
 κατοίκων τῶν Φιλιατῶν εἰς
 ὥραν τῆς τῆς ἡμέρας καὶ
 κτλ., ἡ ὁδὸς Φιλιατῶν—Γ-
 ννίτης.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

γί μου, εἰν μὴ σοῦ μνησθῶ: Μήτηρ
Ἑλλάς»,

«Εὐγνώμονες ἡμεῖς οἱ Ἕλληνισταὶ Ἰσραήλται τῆς φιλοξενίας, ἧς ἐνύχομεν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης· συμφορᾶς τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐπὶ Τίτου, εὐγνώμονες καὶ ἄλλοις εἰς τὴν φιλοξενήσασαν ἡμᾶς χώραν τῶν ἀθανάτων ἐκ πολιτιστῶν τοῦ Κόσμου, τὴν ὡραίαν Ἑλλάδα, ἀγαπήσαντες αὐτήν, ἀπὸ χιλιᾶδων ἐτῶν, ὡς μητέρα, παριστάμεθα σήμερον ἐν τῇ φιλοξενίᾳ ταύτῃ χώρα καὶ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τούτου τεμένους, κληθέντες, ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς περιληφέντης ἡμῶν Ἑλλάδος, ὅπως μεθ' ὑμῶν ἀπάντων δοξάσωμεν τὸν Παντάνακτα Θεὸν, ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ταύτῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἑθνικῆς μας Παλιγγενεσίας καὶ ἀνανηροῦσθωμεν τῶν ἱερῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων, τῶν ἐνδόξων ἡρώων τοῦ 21, οἵτινες, διὰ τῆς σπάθης των καὶ τοῦ αἵματος των, ἀνέστησαν τὴν ἑλληνικὴν Πατρίδα καὶ ἐνιγνάντωσιν αὐτὴν ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῶν ἐθνῶν, γενόμενοι ἀντάξι-οι τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀπελευθερωτῶν καὶ ἡρώων, τῶν Σαλαμινομάχων καὶ Μαρθινομάχων».

«Γῆνισοι ἀπόγονοι καὶ ἡμεῖς τῶν λαβόντων τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν ἑλληνικὸν Πολιτισμὸν, ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἐκείνου τῆς «Ἑλληνίδος γόνου, τοῦ «Ἀλεῦδρου τοῦ Μεγάλου, ψάλλοντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἀναγινώσκοντες τὰς Γραφὰς εἰς τὸν ἀθάνατον ἑλληνικὴν Γλῶσσαν, ἀπὸ δύο χιλιῶν ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, ἰδρῦσαντες συναγωγὰς ὑπὸ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος· βροντοφωνοῦμεν πλέον ὥς «Ἑλληνας καὶ ἡμεῖς, μεθ' ὧμῶν, ὅτι ἀείποτε ψυχὴ τε καὶ σῶμα· θὰ εἴμεθα ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν υἱοθετήσασαν ἡμᾶς τὸσον μητρικῶς Ἑλλάδα, καὶ σήμερον Ἑλλάδα μεγάλην καὶ ἰσχυράν, ἥτις· θὰ εἶναι ἡ ἐγκαταχθῆς ἡμῶν καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ὀμνύομεν ὅτι ἡ ψυχὴ μας καὶ ἡ καρδιά μας, ἐφ' ὅσον συνεδέσθημεν τὸσον τεσσάρους ἐθνικῶς, θὰ εἶναι, προσηλωμένη ἀείποτε εἰς τὰ ἰδεώδη καὶ τὰ ἰδανικά τῆς ἐνδόξου πατρίδος μας Ἑλλάδος. Καὶ εἰς τοὺς χρόνους τῶν ἐθνικῶν μας ἀγώνων πλείστοι ὅσοι διὰ ἡμῶν συλλείψομεν, ὅσον ἡδύνατον, εἰς τὴν θεμελίωσιν τῆς Ἐλευθερίας μας καὶ μετέπειτα καὶ εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας τοῦ 1912 καὶ 13 καὶ τὸν μεγάλον κατόπιν Πόλεμον, ἡμεῖς ὁμοθυμαδὸν καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ χορᾶς, καταταχθέντες ὑπὸ τὰς σημαίας μας, ἐσχίσσαμεν αἷμα ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν, ἀναμειχθέν μετὰ τοῦ αἵματος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν χριστιανῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐπότισε τὸ δένδρον τῆς Ἐλευθερίας, ἀπὸ τὴν βαθεῖαν σκιάν τοῦ ὁποίου σήμερον, Ἐλευθερίαν πλέον, ἀναπαύονται οἱ ἀδελφοί μας,

Ἡ Ἱστορία, ἀγαπητοί, μᾶς ἠνωσεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τῷ τοῦ ἀνάντου ἐλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς γλώσσης, καὶ σήμερον ἔκαθεν καὶ πλεον χιλιάδες λατρεῖς τοῦ Τεχνοῦ καὶ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, εἰμένα εὐχεῖς διότι ἴσμεν μετ' ἡμῶν, ἀπολαύοντες πλήρως ἐκείνης αἰσθητικῆς καὶ διανοητικῆς, ἀπὸ μερὸς τῶν ὁρατῶν νόμων τῆς Ἑλλάδος, ἐκινήσεως δὲ καὶ ἀσκήσεως ἀμεριστοῦ, ἀπὸ μερὸς τῶν Ἀθηνῶν Ἑλλήνων πατριῶν μας οὐ, πᾶσι εὐχαιριστοῦμεν, ἀπονεμόντες τὰ ἴσα.

Ἐξελώντες κίριε Γενικὴ Πρόεδρος, ἀνπροσώπῳ τῆς Πατρίδος μας, ἀγγελῶν τὴν τιμημένην ὑμῶν Κυβερνήτειν καὶ νυν τιμήμενον αὐτῆς ἡγετὴν κ. Παναγιώτην Τσαλδάρη, δι' ἧς αἰετὶ ἐκινετηνῶνται

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

TEGNOTA

Μετὰ τὴν Ἀλληλογραφίαν τῶν
Ζωσιμάδων, ἔρχονται οἱ εὐρε-
θεῖσαι τουρκικαὶ Ἐπιγραφαὶ τῶν
Ἰωαννίνων, ἐπιμελεῖα τοῦ ἀκα-
τακότητου ἱστοριοδίου τῆς
Πλείρης συμπατριάρχου Κου Χρί-
στου Σούλη, γυμνασιάρχου τῆς
Ζωσιμαίας μας Σχολῆς, αἱ ὁποῖ-
αι ἐπιγραφαὶ μετὰ τῶν ἀποκει-
νάντων τζιαμίων εἶναι τὰ μόνα
ἴχνη τῆς διαβάσεως τῶν Τούρ-
κων ἐξ Ἰωαννίνων.

Δὲν ἀκούομεν ἀκόμα νὰ βροντοῦν τὰ
ντουφέκια, κύριε Τσέκο, ἐπιθεωρητὰ τῶν
Δασῶν Ἡπειρώου, πρὸς ἐξόντωσιν τῶν
γκηιλῶν, αἱ ὑλοὶαι τόσας καταστροφὰς
πρὸς τοὺς ἐκ τῆν Γεωργίαν, τῆς Ἡπει-
ρου, Πέρυσι ὁ Δημάρχος Ἰωαννινῶν ἐ-

Ἀφίξις εἰς Ἀθήνας • 13.45

Επειδὴ ἡ ἐν λόγῳ θεσημεντικὴ Ἀδελφότητα εἶναι ἀπὸ παντός ἐλευ-
ρου, ἀλλὰ ἀνεπάρκει ἡ Ἀδελφότης ἐν τῇ
οριοθετῇ ἡμόνογι καὶ τὸς πάλιν

ΑΝΑΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησεν διὰ Παισαῖα καὶ Ἀθή-
νας ὁ ἐκ Κορινθίου τῶν Κορινθίων
κ. Χρόνης Ἀπόστολος.

Παρακαλούνται, οί ἐν Μοντρε
ἀλλ' ἐλπίσαντες καὶ φιλοθελητέ
συνορεύεται, νὰ σπεύσουν νὰ
ἐμβαίνουν τὰς καθυστερουμένας
συνφορμιστῶν, ἀλλὰς ὁ ἀνάγκη
σώσκειν νὰ διακοσμήσῃ τὴν ἀπο
στελὴν τοῦ φόλλου.